

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2016, č. j. 62 A 135/2016 – 32,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Protože stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti tento soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 20. 10. 2016, č. j. 7 As 223/2016 - 11, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení tohoto usnesení.

[4] Na toto usnesení stěžovatel reagoval podáním návrhu na osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 223/2016 - 25, Nejvyšší správní soud návrh na osvobození od soudních poplatků zamítl a současně stěžovatele znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení. Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 11. 2016 (doručenka na č. l. 26 soudního spisu). Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost byl tedy pátek 25. 11. 2016.

[5] Stěžovatel však soudní poplatek dosud nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

[6] Co se týče v kasační stížnosti obsaženého podnětu k zahájení kárného řízení se soudci krajského soudu, kteří ve věci rozhodovali, Nejvyšší správní soud dodává, že v daném případě

nemá pravomoc činit v tomto směru opatření (srov. § 4 a § 12 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud je sice i kárným soudem podle § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárné senáty tohoto soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Tím stěžovatel není. Návrh na zahájení kárného řízení jsou oprávněny podat pouze osoby taxativně vyjmenované v § 8 odst. 2 uvedeného zákona. Kárným navrhovatelem ve věci kárné odpovědnosti soudce krajského soudu je v první řadě předseda daného krajského soudu. Má-li proto stěžovatel za to, že se v jeho věci soudci krajského soudu svým jednáním dopustili kárného provinění, je třeba především uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně, který je v tom případě kompetentní k dalšímu postupu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2016, č. j. 8 As 193/2016 - 13, bod 14).

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu